

Reenacting the Temple Service

Verbally: *Seder Ha-Avodah*

R. Dr. Shlomo Zuckier

1. Leviticus 16, Aharei Mot

1 YKWK spoke to Moses after the death of the two sons of Aaron who died when they drew too close to the presence of YKWK.

YKWK said to Moses: Tell your brother Aaron that he is not to come at will into the Shrine behind the curtain, in front of the cover that is upon the ark, lest he die; for I appear in the cloud over the cover.

Thus only shall Aaron enter the Shrine: with a bull of the herd for a sin offering and a ram for a burnt offering. —

He shall be dressed in a sacral linen tunic, with linen breeches next to his flesh, and be girt with a linen sash, and he shall wear a linen turban.

They are sacral vestments; he shall bathe his body in water and then put them on. —

5 And from the Israelite community he shall take two he-goats for a sin offering and a ram for a burnt offering.

Aaron is to offer his own bull of sin offering, to make expiation for himself and for his household.

Aaron shall take the two he-goats and let them stand before YKWK at the entrance of the Tent of Meeting;

and he shall place lots upon the two goats, one marked for YKWK and the other marked for Azazel.

Aaron shall bring forward the goat designated by lot for YKWK, which he is to offer as a sin offering;

10 while the goat designated by lot for Azazel shall be left standing alive before YKWK, to make expiation with it and to send it off to the wilderness for Azazel.

Aaron shall then offer his bull of sin offering, to make expiation for himself and his household. He shall slaughter his bull of sin offering, and he shall take a panful of glowing coals scooped from the altar before YKWK, and two handfuls of finely ground aromatic incense, and bring this behind the curtain.

He shall put the incense on the fire before YKWK, so that the cloud from the incense screens the cover that is over [the Ark of] the Pact, lest he die.

He shall take some of the blood of the bull and sprinkle it with his finger over the cover on the east side; and in front of the cover he shall sprinkle some of the blood with his finger seven times.

15 He shall then slaughter the people's goat of sin offering, bring its blood behind the curtain, and do with its blood as he has done with the blood of the bull: he shall sprinkle it over the cover and in front of the cover.

Thus he shall purge the Shrine of the impurity and transgression of the Israelites, whatever their sins; and he shall do the same for the Tent of Meeting, which abides with them in the midst of their impurity.

1. ויקרא פרק טז, פרשת אחרי מות

(א) וידבר יקוּק אל־מֹשֶׁה אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בְנֵי אַהֲרֹן בְּקִרְבָּתֶם לִפְנֵי־יְקוּק וַיָּמָתוּ:

(ב) וַיֹּאמֶר יְקוּק אֶל־מֹשֶׁה דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן אַחִיךָ וְאַל־יָבֹא בְּכַל־עַתָּה אֶל־הַקֹּדֶשׁ מִבַּיִת לַפָּרֹכֶת אֶל־פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־הָאָרוֹן וְלֹא יָמוּת כִּי בָעֵינִי אֶרְאֶה עַל־הַכַּפֹּרֶת:

(ג) בְּזֹאת יָבֹא אַהֲרֹן אֶל־הַקֹּדֶשׁ בְּפָר בֶּן־בָּקָר לַחֲטָאתִים וְאֵיל לְעֹלָה:

(ד) כְּתוּבָת־בֵּד קֹדֶשׁ יִלְבָּשׁ וּמְכַנְסֵי־בֵד יִהְיוּ עַל־בָּשָׂרוֹ וּבִצְבָנֹת בֵּד יִצְנֹף בְּגָדֵי־קֹדֶשׁ הֵם וְרַחֵץ בַּמַּיִם אֶת־בָּשָׂרוֹ וְלִבְשָׁם:

(ה) וּמֵאֵת עֵדוּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִקַּח שְׁנֵי־שְׂעִירֵי עִזִּים לַחֲטָאתִים וְאֵיל אֶחָד לְעֹלָה:

(ו) וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־פֶּר הַחֲטָאתִים אֲשֶׁר־לּוֹ וְכָפַר בְּעֵדוּ וּבְעֵד בֵּיתוֹ:

(ז) וְלָקַח אֶת־שְׁנֵי הַשְּׂעִירִים וְהֶעֱמִיד אֶתֶּם לִפְנֵי יְקוּק פְּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:

(ח) וְנָתַן אַהֲרֹן עַל־שְׁנֵי הַשְּׂעִירִים גִּרְלוֹת גּוּרָל אֶחָד לִיקוּק וְגּוּרָל אֶחָד לְעִזָּאֵזֶל:

(ט) וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־הַשְּׂעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוּרָל לִיקוּק וְעָשָׂהוּ חֲטָאתִים:

(י) וְהַשְּׂעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוּרָל לְעִזָּאֵזֶל יַעֲמֶד־חַי לִפְנֵי יְקוּק לְכַפֵּר עָלָיו לְשַׁלַּח אֹתוֹ לְעִזָּאֵזֶל הַמִּדְבָּרָה:

(יא) וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־פֶּר הַחֲטָאתִים אֲשֶׁר־לּוֹ וְכָפַר בְּעֵדוּ וּבְעֵד בֵּיתוֹ וְשַׁחַט אֶת־פֶּר הַחֲטָאתִים אֲשֶׁר־לוֹ:

(יב) וְלָקַח מִלֶּאֱהִימֹחֶתֶה גֹחַל־אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ מִלִּפְנֵי יְקוּק וּמִלֹּא כַּפְזֵי קִטְרֶת סַמִּים דָּקָה וְהִבִּיא מִבַּיִת לַפָּרֹכֶת:

(יג) וְנָתַן אֶת־הַקִּטְרֶת עַל־הָאֵשׁ לִפְנֵי יְקוּק וְכִסָּהוּ עֵנַן הַקִּטְרֶת אֶת־הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־הַעֲדוּת וְלֹא יָמוּת:

(יד) וְלָקַח מִדָּמֵם הַפָּר וְהִזָּה בְּאֶצְבָּעוֹ עַל־פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת קֹדָמָה וּלְפָנֵי הַכַּפֹּרֶת יִזָּה שְׁבַע־פְּעֻמִּים מִן־הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ:

(טו) וְשָׁחַט אֶת־שְׂעִיר הַחֲטָאתִים אֲשֶׁר לְעַם וְהִבִּיא אֶת־דָּמּוֹ אֶל־מִבַּיִת לַפָּרֹכֶת וְעָשָׂה אֶת־דָּמּוֹ כְּאֲשֶׁר עָשָׂה לְדָמֵם הַפָּר וְהִזָּה אֹתוֹ עַל־הַכַּפֹּרֶת וּלְפָנֵי הַכַּפֹּרֶת:

(טז) וְכָפַר עַל־הַקֹּדֶשׁ מִטְּמֵאתֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִפְשָׁעֵיהֶם לְכָל־חֲטָאתָם וְכֵן יַעֲשֶׂה לְאַהֲלֵי מוֹעֵד הַשֹּׁכֵן אֹתָם בְּתוֹךְ טְמֵאתָם:

When he goes in to make expiation in the Shrine, nobody else shall be in the Tent of Meeting until he comes out. When he has made expiation for himself and his household, and for the whole congregation of Israel, he shall go out to the altar that is before YKWK and purge it: he shall take some of the blood of the bull and of the goat and apply it to each of the horns of the altar; and the rest of the blood he shall sprinkle on it with his finger seven times. Thus he shall purify it of the defilement of the Israelites and consecrate it.

20 When he has finished purging the Shrine, the Tent of Meeting, and the altar, the live goat shall be brought forward.

Aaron shall lay both his hands upon the head of the live goat and confess over it all the iniquities and transgressions of the Israelites, whatever their sins, putting them on the head of the goat; and it shall be sent off to the wilderness through a designated agent.

Thus the goat shall carry on it all their iniquities to an inaccessible region; and the goat shall be set free in the wilderness.

And Aaron shall go into the Tent of Meeting, take off the linen vestments that he put on when he entered the Shrine, and leave them there.

He shall bathe his body in water in the holy precinct and put on his vestments; then he shall come out and offer his burnt offering and the burnt offering of the people, making expiation for himself and for the people.

25 The fat of the sin offering he shall turn into smoke on the altar.

The one who set the Azazel-goat free shall wash those clothes and bathe the body in water—and after that may reenter the camp.

The bull of sin offering and the goat of sin offering whose blood was brought in to purge the Shrine shall be taken outside the camp; and their hides, flesh, and dung shall be consumed in fire.

The one who burned them shall wash those clothes and bathe the body in water—and after that may re-enter the camp.

And this shall be to you a law for all time: In the seventh month, on the tenth day of the month, you shall practice self-denial; and you shall do no manner of work, neither the citizen nor the alien who resides among you.

30 For on this day atonement shall be made for you to purify you of all your sins; you shall be pure before YKWK.

It shall be a sabbath of complete rest for you, and you shall practice self-denial; it is a law for all time.

The priest who has been anointed and ordained to serve as priest in place of his father shall make expiation. He shall put on the linen vestments, the sacral vestments.

He shall purge the innermost Shrine; he shall purge the Tent of Meeting and the altar; and he shall make expiation for the priests and for all the people of the congregation.

This shall be to you a law for all time: to make atonement for the Israelites for all their sins once a year. And Moses did as YKWK had commanded him.

(ז) וְכַל־אֲדָם לֹא־יְהִיָּהוּ בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּבֹאֹו
לְכַפֵּר בְּקֹדֶשׁ עַד־צֹאתוֹ וְכִפֹּר בְּעֹדוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ
וּבְעֵד כָּל־קֹהֶל יִשְׂרָאֵל:

(ח) וַיֵּצֵא אֶל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי־יְקֹוֹק וְכִפֹּר
עָלָיו וְלָקַח מִדָּם הַפָּר וּמִדָּם הַשְּׂעִיר וְנָתַן עַל־
קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

(יט) וְהִזָּה עָלָיו מִן־הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ שִׁבַע פְּעָמִים
וְטָהַר וְקִדְשׁוֹ מִטְּמֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

(כ) וְכֹלֶה מִכִּפֹּר אֶת־הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד
וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְהִקְרִיב אֶת־הַשְּׂעִיר הַחַי:

(כא) וְסָמַר אֶהָרֹן אֶת־שִׁתֵּי יָדָיו וְעַל רֹאשׁ
הַשְּׂעִיר הַחַי וְהִתְנוּחָה עָלָיו אֶת־כָּל־עוֹנוֹת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאֶת־כָּל־פְּשָׁעֵיהֶם לְכֹל־חַטָּאתָם וְנָתַן
אֹתָם עַל־רֹאשׁ הַשְּׂעִיר וְשָׁלַח בְּיַד־אִישׁ עֵתִי
הַמִּדְבָּרָה:

(כב) וְנָשָׂא הַשְּׂעִיר עָלָיו אֶת־כָּל־עוֹנוֹתָם אֶל־
אֶרֶץ גְּזֵרָה וְשָׁלַח אֶת־הַשְּׂעִיר בַּמִּדְבָּר:

(כג) וּבָא אֶהָרֹן אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וּפָשַׁט אֶת־בְּגָדָיו
הַבָּד אֲשֶׁר לְבָשׁ בְּבֹאֹו אֶל־הַקֹּדֶשׁ וְהִנִּיחַם שָׁם:

(כד) וְרִחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם בַּמְּקוֹם קְדוֹשׁ
וְלָבַשׁ אֶת־בְּגָדָיו וַיֵּצֵא וַעֲשָׂה אֶת־עֹלֹתוֹ וְאֶת־
עֹלֹת הָעָם וְכִפֹּר בְּעֹדוֹ וּבְעֵד הָעָם:

(כה) וְאֵת חֶלֶב הַחֹטָאת יִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַה:

(כו) וְהַמְשַׁלַּח אֶת־הַשְּׂעִיר לְעִזְאֵזֶל יִכַּסֵּס בְּגָדָיו
וְרִחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֲרֵי־כֵן יָבֹא אֶל־
הַמַּחֲנֶה:

(כז) וְאֵת פֶּר הַחֹטָאת וְאֵת שְׂעִיר הַחֹטָאת
אֲשֶׁר הוֹבֵא אֶת־דָּמָם לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ יוֹצִיא אֶל־
מַחוּץ לַמַּחֲנֶה וְשָׂרְפוּ בְּאֵשׁ אֶת־עֹרֹתָם וְאֶת־
בְּשָׂרָם וְאֶת־פְּרָשָׁם:

(כח) וְהִשְׂרֹף אֹתָם יִכַּסֵּס בְּגָדָיו וְרִחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ
בַּמַּיִם וְאַחֲרֵי־כֵן יָבֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה:

(כט) וְהִיְתָה לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
בְּעֹשׂוֹר לְחֹדֶשׁ תִּעֲנוּ אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם וְכֹל־

מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ הָאֲזָלַח וְהִגֵּר הִגֵּר בְּתוֹכְכֶם:

(ל) כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטָהַר אֶתְכֶם
מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְקֹוֹק תִּטְהָרוּ:

(לא) שִׁבְתָּ שְׁבֹתוֹן הִיא לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־
נַפְשֹׁתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם:

(לב) וְכִפֹּר הַכֹּהֵן אֲשֶׁר־יִמְשַׁח אֹתוֹ וְאֲשֶׁר יִמְלֹא
אֶת־יָדָיו לְכַהֵן תַּחַת אֶבְיָו וְלָבַשׁ אֶת־בְּגָדָיו הַבָּד
בְּגָדָיו הַקֹּדֶשׁ:

(לג) וְכִפֹּר אֶת־מִקְדָּשׁ הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד
וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ יִכַּפֹּר וְעַל הַכֹּהֲנִים וְעַל־כָּל־עַם
הַקֹּהֶל יִכַּפֹּר:

(לד) וְהִיְתָה־זֹאת לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם לְכַפֵּר עַל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל־חַטָּאתָם אַחַת בַּשָּׁנָה וַיַּעַשׂ

כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְקֹוֹק אֶת־מֹשֶׁה: פ

2. THE KOHEN GADOL'S SCHEDULE OF AVODAH ON YOM KIPUR (based on Gemara Yoma, from Daf Yomi Advancement Forum)

AVODAH	PLACE
1) Terumas ha'Deshen	Mizbe'ach ha'Chitzon
-----FIRST TEVILAH (changes to "GOLD" garments)-----	
2) FIRST TEVILAH	Sha'ar ha'Mayim
Donning of eight "gold" garments(10)	
Kidush Yadayim v'Raglayim(1)	Azarah(11)
3) AVODAS HA'TAMID	
Shechitas ha'Tamid	North of the Mizbe'ach
Kabalas ha'Dam	
Holachas ha'Dam	
Zerikas ha'Dam(2)	Mizbe'ach ha'Chitzon
Hatavas ha'Neros (first five Neros)	Heichal
Haktaras ha'Ketores	
Hatavas ha'Neros (last two Neros)	
Haktaras Evarim	Mizbe'ach ha'Chitzon
Minchas Nesachim	
Chavisin	
Nisuch ha'Yayin	
4) OFFERING OF FIRST PART OF MUSAFIM(4)	
Offering of seven sheep of Musafim	
Offering of Par ha'Olah	
-----SECOND TEVILAH (changes to "WHITE" garments)-----	
5) SECOND TEVILAH	Beis ha'Parvah
Kidush Yadayim v'Raglayim	
Removal of eight "gold" garments	
Tevilah in Mikvah	
Donning of four linen garments	
Kidush Yadayim v'Raglayim	
6) FIRST TWO VIDUYIM	
First Viduy (on Par Kohen Gadol)	NW of Azarah, near Ulam
Goralos (Se'ir La'Shem and l'Azazel)	NE of Azarah, near Sha'ar
Second Viduy (on Par Kohen Gadol)	NW of Azarah, near Ulam
7) AVODAH IN THE KODESH HA'KODASHIM	
Shechitah of Par Kohen Gadol	
Kabalas ha'Dam, giving Dam to stirrer	4th row of tiles from Ulam
Chatiyas ha'Gechalim	Mizbe'ach ha'Chitzon
Placing Machtah on fourth row of tiles	between Ulam & Mizbeach(5)
Chafinah (scooping) of Ketores	
Entering Kodesh Ha'Kodashim with Ketores	Kodesh ha'Kodashim
Burning of Ketores in Kodesh ha'Kodashim	

Gets blood of the Par from the stirrer	4th row of tiles from Ulam
First sprinkling of Par's blood	Kodesh Ha'Kodashim
Places Par's blood on stand	Heichal, near Paroches
Shechitah of Se'ir La'Shem	North of Mizbe'ach
First sprinkling of Se'ir's blood	Kodesh Ha'Kodashim

8) REST OF SPRINKLINGS OF BLOOD

2nd sprinkling of Par's blood (Paroches)	between Paroches-Mizbe'ach
2nd sprinkling of Se'ir's blood (Paroches)	
Mixing of Par's blood with Se'ir's blood	
Smearing the mixed blood on Keranos	Mizbe'ach ha'Zahav(6)
Sprinkling the blood on top of Mizbe'ach	
Pouring remaining blood on foundation of Mizbe'ach ha'Chitzon	Mizbe'ach ha'Chitzon

9) SE'IR HA'MISHTALE'ACH

Third Viduy (on Se'ir ha'Mishtale'ach)	near East gate of Azarah
Sending the Se'ir ha'Mishtale'ach to the wilderness	"Beis Chidudo"(7)

10)DISPATCHING BODIES OF THE PAR AND SE'IR

Removal of innards, to be offered later	North of Mizbe'ach
Sending the bodies of Par and Se'ir to "Shefech ha'Deshen" to be burned	outside of Yerushalayim(3)

11) KERI'AS HA'TORAH

Kohen Gadol reads the Torah	Ezras Nashim(8)

-----THIRD TEVILAH (changes to "GOLD" garments)-----

12) THIRD TEVILAH

	Beis ha'Parvah
Kidush Yadayim v'Raglayim	
Removal of linen garments	
Tevilah in Mikvah	
Donning of golden garments	
Kidush Yadayim v'Raglayaim	

13) COMPLETION OF MUSAFIM

Offering of the Se'ir ha'Chitzon(4)	Mizbe'ach ha'Chitzon
Ayil of Kohen Gadol and Ayil of People	
Offering innards ("Emurim") of Par & Se'ir	

-----FOURTH TEVILAH (changes to "WHITE" garments)-----

14) FOURTH TEVILAH

	Beis ha'Parvah
Kidush Yadayim v'Raglayim	
Removal of golden garments	
Tevilah in Mikvah	
Donning linen garments	
Kidush Yadayim v'Raglayim	

15) RETURN TO THE KODESH HA'KODASHIM

Removal of Kaf u'Machtah	Kodesh Ha'Kodashim

-----FIFTH TEVILAH (changes to "GOLD" garments)-----

16) FIFTH TEVILAH Beis ha'Parvah

Kidush Yadayim v'Raglayim
Final removal of linen garments
Donning of golden garments
Kidush Yadayim v'Raglayim

17) COMPLETION OF THE DAY'S AVODAH

Offering of the afternoon Tamid(9) Mizbe'ach ha'Chitzon
Offering of the Ketores Heichal
Lighting of the Menorah

18) LEAVING THE AZARAH

Kidush Yadayim v'Raglayim Azarah(11)
Donning of regular clothes

3. Ata Konanta, Temple Service Piyut (Sefard),
trans. Michael Swartz

3. אתה כוננת, פיוט עבודת יוה"כ, ספרד

You established
the world from the beginning;
You founded the earth
and formed creatures.

אתה כוננת עולם מראש. יסדת תבל והכל פעלת
וּבְרִיּוֹת בּוֹ יִצְרַת:

When You surveyed the world
of chaos and confusion
You banished gloom
and put light in place.

בְּשׁוֹרֵךְ עוֹלָם תִּהְיֶה וְבָהוּ וְחִשְׁךָ עַל פְּנֵי תְהוֹם:

You formed from the earth
a lump of soil in Your image
and commanded him
concerning the tree of life.

גִּרְשֵׁת אֶפֶל וְהִצַּבְתָּ נֶגֶה. גַּלְמֵ תִבְנִיתֶךָ מִן הָאֲדָמָה
יִצְרַת. וְעַל עֵץ הַדַּעַת אוֹתוֹ פָּקַדְתָּ:

He forsook Your word
and he was forsaken from Eden
but You did not destroy him
for the sake of the work of Your hands.³

דָּבַרְךָ זָנַח וְנִזְנַח מֵעֵדֶן וְלֹא כִלִּיתוֹ לְמַעַן אֶרֶךְ אַפְּךָ:

You increased his fruit
and blessed his seed
and let them flourish in Your goodness
and let them live in quiet.

הִגְדַּלְתָּ פְרִיּוֹ וּבְרַכְתָּ זָרְעוֹ וְהִפְרִיתֶם בְּטוֹבְךָ וְהוֹשַׁבְתֶּם
שָׁקֵט:

But they broke the yoke
and said to God, "Go away,"⁴
then You took away Your hand
and they withered⁵ instantly like grass.

וַיִּפְרְקוּ עַל וַיֹּאמְרוּ לֹאלֹהִים סוּר מִמֶּנּוּ וְהִסִּירוּתָּ יְדֵי כְרָעֶךָ
כַּחֲצִיר אֲמַלְלוּ:

You remembered Your covenant
with the one who was blameless in his generation
and as a reward You made him
a remnant forever.

זָכַרְתָּ בְרִית לְתַמִּים בְּדוֹרוֹ, וּבְזָכוֹתוֹ שָׁמַתָּ לְעוֹלָם
שְׂאֵרִית:

You made a permanent covenant
of the rainbow for his sake
and in Your love for his fragrant offering
You blessed his children.

חַק בְּרִית קִשָּׁת לְמַעַנּוֹ כְּרַתְּ. וּבְאַהֲבַת נִיחוּחוֹ בְּנֵי
בְרַכְתָּ:

They erred in their wealth
and built a tower
and said, "Let us split the firmament
and fight against Him."

טָעוּ בְעֵשְׂרָם וַיִּבְנוּ מִגְדָּל וַיֹּאמְרוּ לְכוּ וְנַעֲלֶה וְנִבְקַע
הַרְקִיעַ לְהִלָּחֵם בּוֹ:

The father of a multitude
shined forth like a star,
suddenly, from Ur of the Chaldees,
to illuminate in darkness.

יְחִיד אֲבֹהֵי הַמּוֹן פָּתָאם כְּכּוֹכֵב זָרַח מֵאוּר כַּשְׂדִּים לְהַאִיר
בְּחֹשֶׁךְ:

You deferred Your anger
when You surveyed his deeds
and when he was old
You looked into his heart.

כַּעֲסָךָ הִפְרַתָּ בְּשׁוֹרֵךְ פָּעַלוּ. וְלַעַת שִׁיבְתוֹ לִבּוֹ חִקְרַתָּ:

You brought forth from him
a fair garland,⁶
a pure lamb
from a choice sheep.

לִיְתֵת חֵן מִמֶּנּוּ הוֹצַאתָ. טָלָה טְהוֹר מִכְּבֹשׁ נִבְחָר:

From his root
you brought forth a perfect man⁷
sealed with Your covenant
when he was taken from the womb.⁸

מִגְזָעוֹ אִישׁ תָּם הוֹצַאתָ. חֲתוּם בְּבְרִיתֶךָ מִרְחֹם לֶקַח:

You gave him
twelve tribes,
beloved by the Most High,
they were called from the womb.

נָתַתָּ לוֹ שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי שְׁבֵטִים. אֶהוּבֵי עֲלִיוֹן עֲמוּסִים מִבְּטֵן
נִקְרְאוּ:

You placed a fair garland
of favor upon Levi,
and of all his brothers
You placed a crown on him.

שָׁמַתָּ עַל לוֹי לִיְתֵת חֵן וְחֹסֵד. וּמִכָּל אֶחָיו כָּתַר לוֹ עֹטְרַתָּ:

Amram was chosen
from the seed of Levi;
Aaron, holy to the Lord,
You sanctified from his stock.⁹

You adorned him
in woven garments,
and by his sacrifices
he annulled Your anger.

Diadem, robe,
and linen breeches,
breastpiece, ephod,
royal headdress, and sash;

sacrifice of bulls
and burnt offerings of sheep
and the slaughter of goats
and the cutting-up of rams;

the perfumed aroma
and the burning of coals
correct enumeration¹⁰
and the dashing of blood;

supplication at the incense
and true prayer;¹¹
and his holiness,
which atones for our sins;

the measurement of fine linen
and the arrangement of jewels—
he is girded in all of these
like a ministering angel.

You ordained all these
for the glory of Aaron;
You made him for Israel
an instrument of atonement.

In Aaron's place
stood one of his clan
to serve before You
on the day of forgiveness.

For seven days
he studied in our Temple,
the laws of the procedure
and the service of the day.

For the elders of his people
and the sages of his brothers
perpetually surrounded him
until the day arrived.

“See before whom
you are entering,
to a place of fire,
a burning flame.

Our community's congregation
relies on you
and by your hands
will be our forgiveness.”

They commanded him and taught
him until the tenth day
so that he would be accustomed
to the order of the Avodah.

They spread out for him a sheet
when he slaughtered the sheep
to make a separation
between him and the people.

He performed the commandment
in awe and fear
and examined himself
for interpositions (during) ablution.¹²

עמרים נבחר מזרע לוי. אהרן קדוש ה' לשרתך קדשת:

פארנו בבגדי שרד ובקרבותיו הפר פעסך:

ציץ ומעיל חשן ואפוד כתנת ומכנס' בד מצנפת
ואבנט:

קרבות פרים ועולות קבשים ושחיטת שעירים וניחוחי
אילים:

ריח קטרת רקח מרקחת ובעור גחלים וזריקת דם
וספירת ישר:

שועת קטרת ותפלת אמת וקדשתו מכפרת עונותינו:

תכן בוץ ועריכת אבן מחגר בכלם, כמלאך מיכאל
משרת:

תכנת כל אלה לכבוד אהרן. כלי כפרה לישראל שמתו
ועל ידו סליחת העון נתת:

תחת אהרן מגזעו יעמד לשרת לפניך ביום הסליחה:

תורת מעשה ועבודת היום שבעת ימים בזבולנו ילמד.
ומזין עליו שלישי ושביעי:

שלומי זקני עם וחכמי אחיו הפהנים תמיד יסובבוהו
עד בוא יום העשור. וערב יום הכפורים שחרית משביעין אותו
במי ששכן שמו בבית הזה שלא ישנה מכל מה שאמרו לו שמא
יש בלבו צד מינות. הוא פורש ובוכה על שחשדוהו. והם פורשים
ובוכים
שחשדו למי שמעשיו סתומים. שמא אין בלבו כלום.
ואומרים לו:
ראה לפני מי אתה נכנס למקום אש להבת שלהבת:

קהל עדתנו עליך יסמכו ועל ידך תהא סליחתנו:

צוהו והרגילוהו עד בוא יום העשור. וערב יום
הכפורים שחרית היו מעמידין אותו בשער המזרח
ומעבירים לפניו פרים ואילים וכבשים כדי שיהא מפר
ורגיל בעבודה:

פרשו לו סדין של בוץ בהגיע עת שחיטת כבש התמיד
לעשות מחיצה בינו ובין העם:

עושה מצוה באימה וראה ובודק עצמו מחוצצי
טבילה:

He rejoiced in the commandment
to uphold His law
and went down and immersed
as he was instructed.

They gave him
golden garments,
and he put them on and washed
his hands and his feet.

Immediately he received
the sheep for the Tamid
and performed it as required,
as for the whole year.

Inside he entered
to offer the incense
and to repair the lamps
and to sacrifice limbs.

As commanded every day
he made cakes³
and offered the wine libation
in all proper vessels.

He came at once
to the house of Parvah,
and they spread for him
a sheet as before.

Before he took off
his golden garments,
he washed clean
his hands and his feet.

He began to take off
his golden garments
and went down and immersed
as he had immersed.

He set aside the gold
and put on white,
for the service of the day is
to be performed in white garments.

He hurried and washed
his hands and his feet
and first approached
toward his bull.

He stood in awe
before the Most High
and said over it
words of confession.

Then he placed his hands on it and confessed. Thus he would say:
[“O Lord, I have sinned, I have done wrong, I have transgressed
before You, I and my household. O Lord, forgive the sins and in-
iquities and transgressions that I have committed against you, I
and my household, as it is written in the Torah of Moses, Your
servant: ‘For on this day atonement shall be made for you to
cleansing you of all your sins; before the Lord—’”]. And when the
priests and the people standing in the court and serving in the
Sanctuary heard the explicit name coming forth from the mouth
of the high priest in holiness and purity, they would kneel, pros-
trate themselves, and fall to their faces and say: “Blessed is the
name of His Majesty’s glory for ever and ever.” He would also
intend to finish the name while facing those saying the blessing
and say to them, “You shall be pure.”]

He spoke; then they brought him
two goats,
and over them he cast
two lots.

The right lot,
which was for the Lord,
he placed on the goat
and made it a sin offering.

שש על מצוה לקיים דתו ופשוט בגדי חל וירד וטבל
ועלה ונסתפג כמו שהזכר:

נתנו לו בגדי זהב ולבש וקדש ידיו ורגליו (מקתון של
זהב):

מיד מקבל את כבש התמיד ושוחט בו רב שנים ומניח
לאחר לגמר השחיטה ומקבל את הדם וזרקו על
המזבח כמצותו:

לפנים להיכל יגנס להיטיב חמש נרות ולהקטיר קטרת
הבקר ולהיטיב את שתי הנרות הנשארות. ויצא
והקריב את הראש ואת האיברים כמצותו ומקטיר
מנחת התמיד כמשפטו:

ככל יום יעשה מנחת הסלת ומנחת חבתין וינסף את
היין בכל כלי שיר. ואחר התמיד מקריב פר העולה
ושבעת הכבשים של מוסף היום ומנחתם (לשבת
וביום השבת מקריב קדם מוסף היום כבשים של
מוסף שבת ומנחתם ועורר לחם הפנים ומקטיר
הבזיכין כמשפטם):

יבוא מיד לבית הפרוה ובקדש היתה ופרשו לו סדיו
של בויץ בינו לבין העם כבראשונה:
טרם יפשוט בגדי זהב מקדש בנקיות ידיו ורגליו:

חל ופשוט בגדי זהב וירד וטבל כמו שהזכר ועלה
ונסתפג:

זהבים מעביר ולבנים לובש שעבודת היום בבגדי לבן

ומהר וקדש ידיו ורגליו, ובא לו תחלה אצל פרו. ופרו
היה עומד בצפון כנגד בין האולם ולמזבח ראשו
לדרום ופניו למערב. והכהן עומד במזרח ופניו
למערב:

היה עומד באימה לפני אל עליון ואומר עליו דברי ודיו
וסמר שתי ידיו עליו והתודה:
וכך היה אומר:

אנא השם. חטאתי. עויתי. פשעתי לפניך אני וביתי:
אנא בשם. כפר נא לחטאים ולעונות ולפשעים. שחטאתי ושעויתי
ושפשעתי לפניך אני וביתי. כפתוב בתורת משה עבדך מפי
כבודך. פי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מפל חטאתיכם
לפני ה':

והכהנים והעם העומדים בעזרה קשהיו שומעים את השם הנקבד
והנורא מפרש יוצא מפי כהן גדול בקדשה ובטהרה היו כורעים
ומשתחווים ונופלים על פניהם ואומרים ברוך שם כבוד מלכותו
לעולם ועד:

ואף הוא היה מתכונן כנגד המברכים לגמר את השם ואומר להם
תטהרו.

ואתה בטובך מעורר רחמיך וסולח לאיש חסידך:

דרך ובא לו לשער נקנור והוא למזרח העזרה לצפון
המזבח. הסגן מימינו וראש בית אב משמאלו. ושם
שני שעירים פניהם למערב ואחוריהם למזרח אחד
לימינו ואחד לשמאלו. טרף בקלפי והעלה שני גורלות.

גורל ימין כשהוא של שם יתנהו על השעיר ואומר לה'
חטאת:

He tied a crimson thread
on the goat for Azazel
and stood it opposite
the place where it was to be sent.

Then the goat
that was for the Lord
he placed opposite
the house of slaughter.

Then he approached his bull
a second time
and said over it the confession
of his brothers.

Then he placed his hands on it and confessed. And thus he would say: [O Lord, I have sinned, I have done wrong, I have transgressed before You, I and my household and the children of Aaron, Your holy people. O Lord, forgive the sins and iniquities and transgressions that I have committed against You, I and my household and the children of Aaron, Your holy people, as it is written in the Torah of Moses, Your servant: 'For on this day atonement shall be made for you to cleanse you of all your sins; before the Lord—'"] (Lev. 16:30). And when the priests and the people standing in the court and serving in the Sanctuary heard the explicit name coming forth from the mouth of the high priest in holiness and purity, they would kneel, prostrate themselves, and fall to their faces and say: "Blessed is the name of His Majesty's glory for ever and ever." He would also intend to finish the name while facing those saying the blessing and say to them, "You shall be pure."

After the confession
he was very diligent
in performing his sin offering
and the sin offering of the people.

He examined the knife
and slaughtered his bull
and collected the blood
in the pure basin.

He also gave it
to his colleague⁴ at once
to stir its blood
so that it would not curdle.

He laid the blood of his bull
on the terrace
and took the golden (fire-pan)
and went up to the head of the altar.

He took it down
filled with fiery coals
and laid it down
on the terrace in the court.

Then he added a handful (of incense)
of an everyday measure,
in his right hand the fire-pan
and in his left the shovel.

He fortified himself
and went into the holy (shrine)
and laid down the fire-pan
between the poles of the ark.

He took a handful
and placed it on the coals,
and because of it the house
was filled with smoke.

He closed his eyes
and turned back around
and said a short prayer
in the sanctuary.

He went out and took
the blood of the bull
and sprinkled it on the curtain
opposite the ark.

והכהנים והעם העומדים בעזרה קשהיו שומעים את השם הנכבד והנורא מפרש יוצא מפי כהן גדול בקדשה ובטהרה היו כורעים ומשתחווים ונופלים על פניהם ואומרים:
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

בשעיר עזאזל לשון של זהורית משקל שתי סלעים בין קרניו יקשר ויעמידהו בשער המזרח כנגד בית שלוחו:
אף בשעיר שהוא של שם יקשר לשון של זהורית כנגד בית שחיטתו בצואר.

ובא לו שנית אצל פרו ואומר עליו ודוי ביתו ודוי אחיו
הכהנים

וסמר שתי ידיו עליו והתודה:

וכך היה אומר:

אנא השם. חטאתי. עויתי. פשעתי לפניך אני וביתי
ובני אהרן עם קדושיך. אנא בשם. פפר נא לחטאים
ולעונות ולפשעים. שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך
אני וביתי ובני אהרן עם קדושיך. פכתוב בתורת משה
עבדך מפי כבודך. כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר
אתכם מכל חטאתיכם לפני ה'.

והכהנים והעם העומדים בעזרה קשהיו שומעים את השם הנכבד והנורא מפרש יוצא מפי כהן גדול בקדשה ובטהרה היו כורעים ומשתחווים ונופלים על פניהם ואומרים:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואף הוא היה מתפנן כנגד המברכים לגמר את השם
ואומר להם תטהרו.

ואתה בטובך מעורר רחמיך וסולח לשבט משרתך:

אחר ודוי שקד בעצמה לעשות חטאתו וחטאת העם:

בדק סכין ושחט פרו רב שנים ומרק אחר את

השחיטה וקבל דמו במזרק טהור:

גם לחברו יתן מיד למרס בדמו כדי שלא יקרש:

דמ זה הניחו ביד מי שממרס בו בעזרה על הרובד
הרביעי שמן ההיכל ולחוץ. ונטל מחתה של זהב אדם
קלה מחזקת שלשה קבין וידה ארוכה. ועלה לראש המזבח
ופנה גחלים שמחציתו גחלת ומחציתו שלהבת אילך ואילך וחסה
מן הלוחשות מצד מערב המזבח.

הורידה מלאה גחלי אש לוחשות והניחה על הרובד

הרביעי שבעזרה: הוציאו לו כף ריקן ומחטה מלאה קטרת

דקה מן הדקה:

וחפן ממנה מלא חפניו לא מחוקות ולא גדושות אלא
טפופות ונתן לתוך הכף. ונטל בימינו מחתת הגחלים
ובשמאלו כף הקטרת:

זרז עצמו ונכנס לקדש הקדשים עד שמגיע לארון

והניח המחטה בין בדי הארון. ובבית שני מניח על

אבן השתייה:

חפן כל הקטרת שבכף בחפניו וצבר על הגחלים לצד

מערב וממתין שם עד שנתמלא הבית כלו עשן:

טהור לב פסע ושב לאחוריו פניו לקדש ואחוריו להיכל

עד שיצא מן הפרכת ומתפלל בהיכל תפלה קצרה

סמוך לפרכת:

וכך היתה תפלתו של כהן גדול:

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתהא שנה זו הבאה עלינו ועל כל עמך
בית ישראל בכל מקום שהם אם שחונה גשומה. ואל יכנס לפניך תפלת עוברי דרכים
לענו הגשם בשעה שהעולם צריך לו. ושלא יצטרכו עמך בית ישראל בפרנסה זה
לזה ולא לעם אחר. שנה שלא תפיל אשה פרי בטנה ושליתנו עצי השדה את תנובתם
ולא יעדי עביד שולטן מדבית יהודה:

יצא ונטל דם הפר ממי שממרס בו. ונכנס למקום

שנכנס ועמד במקום שעמד. וטובל אצבעו על כל

הזיה. והזה ממנו לפני הפרכת בין בדי הארון

Like a bereaved bear⁵⁵
 he brought the goat for the sin offering;
 he slaughtered it and collected
 its blood in a basin.

He went inside
 to sprinkle some of its blood
 in the order in which he sprinkled
 the blood of the bull.

He hurried and took
 the blood of the bull
 and sprinkled opposite
 the ark from outside.

He urgently laid
 the blood of the bull down
 and took the blood of the goat
 and sprinkled some of it.

Gladly he poured out
 the blood of the bull into the blood of the goat
 and approached and stood
 over the golden altar.

He put [the blood] in order
 on the four horns (of the altar)
 and on its top
 he dashed it seven times.

He strode and went
 outside the portico
 and poured the remainder
 on the western foundation.

He commanded, and they brought him
 the goat to be sent out,
 and he confessed over it
 the guilt of the community.

אחת למעלה ושבע למטה. ולא היה מתפנן להזות לא למעלה ולא למטה
 אלא כמצליף:
וכר היה מונה:
 אחת. אחת ואחת. אחת ושתיים. אחת ושלוש. אחת וארבע. אחת וחמש.
 אחת ושש. אחת ושבע:
**יצא מקדשי הקדשים והניחו על כן הזהב שהיה
 בהיכל:**
**כצאתו הביאו לו שעיר חטאת. שחטו וקבל דמו
 במזרק טהור:**
**לפנים יכנס להזות מדמו בין שני בדי הארון כסדר דם
 הפר**
 אחת למעלה ושבע למטה. ולא היה מתפנן להזות לא למעלה ולא למטה
 אלא כמצליף:
וכר היה מונה:
 אחת. אחת ואחת. אחת ושתיים. אחת ושלוש. אחת וארבע. אחת וחמש.
 אחת ושש. אחת ושבע:
יצא והניחו על כן הזהב השני שהיה בהיכל:
**מהר ונטל דם הפר מן הפן שהניח עליו וטובל אצבעו על כל
 הזיה. והזה ממונו על הפרכת כנגד הארון מבחוץ אחת
 למעלה ושבע למטה. ולא היה מתפנן להזות לא למעלה ולא
 למטה אלא כמצליף:**
וכר היה מונה.
 אחת. אחת ואחת. אחת ושתיים. אחת ושלוש. אחת וארבע. אחת
 וחמש. אחת ושש. אחת ושבע:
**נחץ והניח דם הפר ונטל דם השעיר. ועשה לדמו
 כאשר עשה לדם הפר.**
 והזה על הפרכת כנגד הארון מבחוץ אחת למעלה ושבע למטה.
 ולא היה מתפנן להזות לא למעלה ולא למטה אלא כמצליף:
וכר היה מונה.
 אחת. אחת ואחת. אחת ושתיים. אחת ושלוש. אחת וארבע. אחת
 וחמש. אחת ושש. אחת ושבע:
**שש וערה דם הפר לתוך המזרק שבו דם השעיר ונתן
 המלא בריקן כדי שיתערבו יפה יפה זה בזה. ובא
 ועמד לפנים ממזבח הזהב בין המזבח והמנורה
 ומתחיל להזות מדם התערבת:**
**על ארבע קרנותיו יתן כסדרן מתחיל מקרן מזרחית
 צפונית ומסוים בקרן דרומית מזרחית. וחותרה הגסלים
 והאפר שבמזבח הזהב הילך והילך עד שמגלה זהבו.
 ומזה מדם התערבת על טהרו של מזבח שבע
 פעמים:**
**פסע ויצא לצד דרום חוץ לאולם ושפך את השירים על
 סוד מערבי של מזבח החיצון:
 צעד ובא לו אצל השעיר המשתלם לעזאזל להתודות
 עליו אשמת קהלו**

Then he placed his hands on it and confessed. Thus he would say: ["O Lord, they have sinned, they have done wrong, they have transgressed before You, Your people, the house of Israel. O Lord, forgive the sins and iniquities and transgressions that they have committed against you, Your people, the house of Israel, as it is written in the Torah of Moses, Your servant: 'For on this day atonement shall be made for you to cleanse you of all your sins; before the Lord—'"] (Lev. 16:30). And when the priests and the people standing in the court and serving in the Sanctuary heard the explicit name coming forth from the mouth of the high priest in holiness and purity, they would kneel, prostrate themselves, and fall to their faces and say: "Blessed is the name of His Majesty's glory for ever and ever." He would also intend to finish the name while facing those saying the blessing and say to them, "You shall be pure."]

He called to one
of the priests
to lead it to an inaccessible land,
to a desolate wilderness.

He ran to the bull
and the goat that were to be burned
and tore them up and placed them
in a bowl to be sent up in smoke.¹⁶

He returned to read
from the Priestly Teaching
from the portion "after the death of Aaron"¹⁷
and also from "on the tenth day."

Leviticus
Lev 16
Num 29:7

He directed his steps
to the place of immersion
and went down and immersed
and went up and dried himself.

Then they brought him
golden garments,
and he dressed and washed
his hands and his feet.

Then he went out and sacrificed his ram
and the ram of the people
and the bull for the sin offering
and the bull for the burnt offering.

When he was finished
doing all of these,
he went again
to the place of immersion.

And he washed his hands and his feet
and undressed
and went down and immersed,
went up and dried himself.

And they brought him
white garments,
and he dressed
and washed his hands and his feet.

He entered
to take out the shovel
and the fire-pan,
which he had put in in the morning,

and he went again
to the place of immersion
and undressed and immersed,
and went up and dried himself,

and they brought him
golden garments,
and he dressed and washed
his hands and his feet.

He entered to offer
the incense

וסמך שתי ידיו עליו והתודה:

וכך היה אומר:

אנא השם. חטאו. עוו. פשעו לפניך עמך בית ישראל.
אנא בשם. כפר נא לחטאים ולעונות ולפשעים.
שחטאו ושעוו ושפשעו לפניך עמך בית ישראל.
כפתוב בתורת משה עבדך מפי כבודך. כי ביום הזה
יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה':
והכהנים והעם העומדים בעזרה כשהיו שומעים את
השם הנקבד והנורא מפרש יוצא מפי כהן גדול
בקדשה ובטהרה היו כורעים ומשתחיים ונופלים על
פניהם ואומרים:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואף הוא היה מתפונן כנגד המברכים לגמר את השם
ואומר להם תטהרו.

ואתה בטובך מעורר רחמיה וסולח לעדת ישראל:

קרא לאחד מן הכהנים המזמן מאתמול להוליכו ומסרו
לו. והוליכו אל ארץ גזרה למדבר שמים. וכשהגיע לצוץ
חולק לשון של זהרית שבקרניו חציו קושר בסלע
וחציו בין קרניו ודחפו בשתי ידיו לאחוריו. והוא היה
מתגלגל ויורד ולא היה מגיע לחצי ההר עד שנעשה
איברים איברים. ואומר כן ימחו עונות עמך בית
ישראל:

רץ לו אצל הפר ואצל השעיר הנשרפים וקרען והוציא
אמוריהם ונתנם במגס להקטירם על גבי המזבח.
ויבשרו קלען במקלעות ומשלחן ביד אחרים להוציאן
לבית השרפה:

שב ובא לעזרת נשים אחר שהגיע השעיר למדבר
ומברך ברכת התורה שלפניה. וקורא בתורת כהנים
בפרשת אחרי מות ואך בעשור. וגולל הספר תורה
ומניחה בחיקו ואומר יותר ממה שקריתי לפניכם כתוב
כאן. ובעשור שבחמש הפקודים קורא על פה. ומברך
לאחריהם שמונה ברכות. על התורה. ועל העבודה.
ועל ההודאה. ועל מחילת העון. ועל המקדש. ועל
ישראל. ועל הכהנים. ועל שאר התפלה:

תכן צעדיו ובא לבית הטבילה וקדש ידיו ורגליו ופשט
בגדי לבן וירד וטבל עלה ונסתפג.

הביאו לו בגדי זהב ולבש וקדש ידיו ורגליו ועשה
שעיר הנעשה בחוץ שהוא ממוסף היום.

ואחר כך מקריב את אילו ואת איל העם ומנחתם
ונספיהם כמשפטם ומקטיר האמורים של פר ושעיר
הנשרפים. ואחר כך מקריב תמיד של בין הערבים
כהלכתו:

אחר פלותו מעשות כל אלה עוד בא לו לבית הטבילה.
מהר וקדש ידיו ורגליו ופשט בגדי זהב וירד וטבל עלה
ונסתפג.

הביאו לו בגדי לבן לבש וקדש ידיו ורגליו.

נכנס לבית קדש הקדשים להוציא את הכף ואת
המחטה שהכניס בשחרית.

ועוד בא לו לבית הטבילה וקדש ידיו ורגליו ופשט בגדי
לבן וירד וטבל עלה ונסתפג.

הביאו לו בגדי זהב לבש וקדש ידיו ורגליו.

נכנס להיכל להקטיר את הקטרת

of the afternoon
and to repair the lamps.

Then he went again
to the place of immersion
and undressed and immersed,
and went up and dried himself.

They brought him
his own clothes,
and he put them on;
then they accompanied him to his house.

Then he celebrated the holiday
for those who love him
when he went out safely
from the holy [shrine].

Happy is the people
who have it so;
happy is the people
whose God is the Lord.¹⁸

של בין הערבים ולהדליק את הנרות כבשאר ימים.

ויצא והקריב מנחת התמיד ומותר מנחת חבתין
ומנסף היין בכל כלי שיר כהלכתו. וקדש ידיו ורגליו
ופשט בגדי זהב.

הביאו לו בגדי עצמו ולבש ומליין אותו עד ביתו.

יום טוב ה'ה עושה בצאתו בשלום מן הקדש.

אשרי העם שפכה לו אשרי העם שה' אלהיו:

4. Amitz Koach, Temple Service Pivvut (Ashkenaz) **trans. Sefaria**

Source of all energy and power! Who could possibly duplicate Your mighty works?

You constructed chambers above the cold waters, and placed the globe in space.

When the world was filled with total darkness You wrapped yourself in Your garment, radiating with morning light. You divided the impetuous waters with an awesome, crystal-like sky; and gathered them into the depths so they would not cover the dry land.

You uncovered the surface of the earth, and brought forth vegetation. You planted a garden in the East for those who praise you. Great luminaries You placed in the sky along with host of stars and constellations; which You commanded [to illuminate the world].

An abundance of swimming creatures [fish] and flying creatures [birds etc.] You created from the palm of Your hand; and the Leviathan which You reserved for the feast of Torah scholars. The congealed ground brought forth insects and animals; the wild-ox dwelling in swamps and reeds

You reserved for the meal of the righteous. You prepared food and drink even before there was anyone to feast. You then formed man from clay in the likeness of Your image and breathed into him a pure soul from your "Zevul." You caused him to sleep, and from his side You fashioned a helpmate for him.

You commanded him not to eat from the tree of knowledge. He foolishly violated Your command, because he was enticed by the snake. He was punished that only by the sweat of his brow would he gain his sustenance. Woman [was punished] with painful childbirth and the cunning [snake] would forever eat dirt.

5. אמית כח, פיוט עבודת יוה"כ, אשכנז

אמית כח כביר ורב אונים. אשר מי יעשה
כמעש גבורותיך. אמית עליות קרית על
קרים. אף יסדת תבל על בלימה:

בהיות עולם חשך וצלמות ועיפה. במעטה
לבושך אור בקר הגהת. בין זידונים חצת
בקרח הנורא. בצול הקויתם לבל יכסון
חלד:

גלית פני נשי והנצה תנובה. גן מקדם טעת
לשעשוע מאמיריך. גדל מאורות תתה
ברקיע ענד. גם צבא מזרות עמם צוית:

די שחיים ונדאים משעל צרת. דמיון בריח
לכרת יושבי גנים. דבוקת רגבים הוציאה
רומשים ושואפים. דר קנה ובצה לארוחת
קרואיך.

הכנת טבח ומסד וסועד און. הקרצת גלם
מחמר בתבנית חותמך. הפחת בתלדו טהר
נשם מזבולך. הרדם ומצלעו עזר לו יעדת.

וצויתו בלי לעט מעץ הדעת. והפר צווי
כפתי בהשאת זוחל. וענש בזעת אף לטרף
חקו. ואולת בצירים. וערום עפר לחמו:

You congealed his [Adam's] seed in the womb of she [Eve] who desired him. She became pregnant and gave birth to a farmer and a shepherd. They brought You a sacrifice and a gift. You were angered with that of the oldest, but pleased with the offering of the youngest.

Without mercy, he [Cain] killed Abel He pleaded for Your forgiveness, and You set a saving mark upon him. At the third generation of man, people began to worship You through idols. The dreaded flood waters, You summoned, and they were drowned and destroyed.

An arrogant generation erred and dared tell You to go away. They were tossed about by the boiling water; they were burned and scalded. Noah, who was commanded to build an ark, an ark of gopher-wood, was delivered when You enclosed him within. His sons, You made fruitful and they filled the face of the earth.

A united people conspired to build a tower unto the heavens. They were entrapped by their evil action, and were scattered about the earth as if by a violent wind. Your loved one [Avraham] who came “across the river,” made famous Your Name in the world. The son of his old age, [Yitzchak] he offered to You in sacrifice.

Like a perfect, unblemished lamb Yaakov was chosen; he who was without blemish. He desired to sit in tents and followed you. Righteous children You brought forth from him, all of whom stayed true to their heritage, none ever deviating.

To serve You, You desired Levi, Your pious one. From his tribe, You chose one [Aharon] to be Your holiest; to wear the holy mitre and the Urim VeTumim, and to dwell inside the Tabernacle for seven days.

Upholders of the Jewish faith, [The Sanhedrin], a week before the tenth day [of Tishrei], secluded the High Priest as was done in the seven days after the completion of the Mishkan.

They sprinkled upon him water mixed with the ashes of red heifers in order to purify him. [Each of the seven days] he sprinkled the blood of the daily sacrifices, burned the incense [upon the golden altar in the Sanctuary,] and cleaned away the ashes, [from the wicks of the Menorah], [he did these things] to acquaint himself with the daily service. As it was written in Your Torah: As it was done on this day, Adonoy commanded that it be done to atone for you.

Each day he was visited by wise men, the elders of the Sanhedrin who said to him, “Please study [the order of the Daily Service.]” On the morning of the ninth day of Tishrei, he was placed at the eastern gate [of the Temple courtyard]. The choice [animals] which would be sacrificed, were brought before him.

זרועי רבעו הקפית בבטן חומדת. זרעה והולידה אפר ורועה צאן. זבח ושי הגישו למולך יחד. זעמת ברב ושעת תשורת צעיר:

המל רחמיו שחת וערף אה. חלה פניך ושמת לו אות. חלו שלישים קרא בשמה לסמל. חיל נזלים קראת ושטפום ואבדו:

טעו גאים ופצו סור לנגדה. טרפו בהם הומים וזרבו נצמתו. טעון גפר נושע פסגרת בעדו. טפוליו הפרית ומלאו פני ציה:

יעצו נאחזדים לרום עד לשחק. יקשו גפצו ברוח סועה וסער: ידיד אתוי עבר ידעה בעולם. יחום זקוניו העלה לה לכליל:

קשה תמים בחר איש תם. פחשק ושיבת אהלים ונמשך אחריה: פשר חניטי יוף הוצאת מחלציו. פלו זרע אמת ואין דפי:

לשרתה אוית לוי איש חסידה. להבדיל מגזעו מקדש קדש קדשים. לקשר נזר קדש ולעטות אורים. לישב פכבדה פנימה ימים שבעה: מחזיקי אמה שבויע קדם לעשור. מפרישים כהן הראש פדת המלואים:

חזן:

מזים עליו מי חטאת לטהרו. זורק מקטיר ומטיב להתרגל בעבודה: פכתוב בתורתך פאשר עשה ביום הזה צנה ה' לעשות לכפר עליכם:

נלום אליו נבונים ישישי שער. נואמים לו קרא נא בפה. נגה תשיעי יעמידוהו בשער קדים. נוי זבחי יום לפניו יעבירו:

Before sunset [of the Day of Atonement] his food intake was diminished, for fear he might become impure during the sleep brought on by excess food. [Before] the elders of his tribe taught him how to perform chafina (חֲפִינָה), and burn the incense inside [the Holy of Holies,] the elders of Sanhedrin gave him an oath. His flesh crept [with fear]; and he cried because he was suspected. The elders of Sanhedrin turned aside and also wept for having suspected him. They lectured to him and read from Scriptures. They gathered around him to study, to keep him awake until midnight.

Joyously they chose for the Terumas Hadeshen, the first choosing of the day. They chose again to clean the inner Altar and five wicks of the menorah. However, the choosing to burn the incense was limited to those who had never done so. Bringing up the limbs to the Altar, was the fourth choosing. The break of dawn was announced by the watchman. A sheet of linen was placed before the mikvah for his modesty. He took off his clothes, immersed himself and put on the eight golden garments. He washed his hands and feet and made the incision in the Daily morning Sacrifice.

Another priest was appointed to complete the slaughter, permitting the High Priest to receive [the blood] and sprinkle it [on the outer Altar.] He withdrew, [entered the Sanctuary,] and burned incense [upon the inner altar,] then he cleaned the wicks of the Menorah. Then he burnt the Daily Morning Offering, and poured a libation of wine upon the Altar. The Daily Morning Offering he thus completed and proceeded in order with the next services.

A white sheet was set before him as before. He was brought to the Parve chamber [which was located] within the Temple courtyard. There he washed his hands and feet, and took off the eight golden garments. He stepped [into the Mikvah] and immersed himself, and after which he put on white garments; then washed his hands and feet. The white garments were of linen from Pallus worth eighteen measures, the finest linen with which to serve the King of Glory. His ox stood between the antechamber and the outer Altar; its face to the West, its head to the South.

He leaned his hands upon its head, and confessed his sins, not hiding even one.

And this was his confession: I beg of You Hashem; I have sinned, acted wickedly and rebelled against You, I and my household. I beg of You, with Your Name, atone the sins, iniquities, and rebellions that I have sinned, acted ickedly, and rebelled against You, I and my household; as is written in the Torah of Moshe, Your servant, from the mouth of Your glory: “For on this day He will make

סָמָךְ בִּיאַת שְׁמֵשׁ צִידוֹ יִמְעִיטוּ. סֹאב לָבָן
פֶּן בְּרָדָם יִקְרָהוּ. סִבִּי שִׁבְטוֹ לְלַמֵּד חֶפֶן
יֹלִיכוּהוּ. סָמִים לְתַמָּר בְּפָנִים אוֹתוֹ
יִשְׁבִּיעוּ. סָמַר בְּשָׁרוֹ וְהִדְמִיעַ כִּי נִחְשָׁד. סָרוּ
גַם הֵם וּבָכָה הַגִּירוֹ. שֵׁיחַ מִדְּרָשׁ בְּפֶה
וּבְכַתֵּב הַגִּיוֹן. סִבִּיבָיו יִשְׁנָנוּ לְעוֹרָרוֹ עַד
חֲצוֹת:

עֲלֶצוּ תָרַם דָּשָׁן בְּפִיסַי רֵאשׁוֹן. עוֹד יִפְיִסוּ
לְדִשׁוֹן פְּנִימֵי וּמְנוֹרָה. עֶקֶב קִטְרֵת פִּיסַי
חֲדָשִׁים יִשְׁלָשׁוּ. עֶרְבָה נִתְחַיִּים יַחַד פִּיסַי
הַרְבִּיעֵי. עֲלָה בְּרַק הַשֹּׁמֵר כָּנָם
הַצּוֹפֶה. עֲלִיו פְּרִשׁוֹ מִסָּךְ בּוֹץ
לְהַצְנִיעַ. עֶרְבָה סוֹתוֹ טָבֵל וְעֵט זְהָבִים. עֶמֶד
יִקְדַּשׁ וְקָרַץ תְּמִיד הַשֹּׁמֵר:

פָּקַד לְמַרְקוֹ וְהוּא קָבֵל וְזָרַק. פָּרַשׁ הַקְּטִיר
וְהֵיטִיב הַקְּרִיב וְנִסְפָה. פְּעֻלַת פְּלִיל הַשְּׁלִים
וְעַשׂ פְּסָדָר. פָּרְשׁוֹ סְדִין לָבָן עוֹד
כְּבָרָאשׁוּנָה

פָּרְנָה בְּקִדְשׁ שָׁם קִדְשׁ וּפְשִׁט. פָּסַע וְטָבֵל
לְכָנִים עֵט וְקִדְשׁ. פְּלוֹסִים עָרְכָם מְנִים
שְׁמוֹנָה עֶשְׂרִי. פְּאוּרִים לְשָׁרֵת בָּם לְמַלְאָךְ
הַכְּבוֹד. פָּרוּ מֵצֵב בֵּין אוֹלָם לְמִזְבֵּחַ. פְּנִי
יָמָה וְרֵאשׁוֹ נִגְבָּה מְעַקָּם:

חזן:

פָּגַשׁ וְסָמָךְ יָדוֹ עַל רֵאשׁוֹ. פִּשְׁעֵיו הוֹדָה
וּבִתְבוֹ לֹא טָמֵן:

וְכַף הִזָּה אוֹמֵר: אֲנָא הַשֵּׁם. חֲטָאתִי.
עֲוִיתִי. פִּשְׁעֵתִי לְפָנֶיךָ. אָנִי וּבֵיתִי:
אֲנָא בְשֵׁם. כִּפָּר נָא לְחֲטָאִים וְלַעֲוֹנוֹת
וְלַפְשָׁעִים. וְשִׁחֲטָאתִי. וְשִׁעֲוִיתִי. וְשִׁפְשָׁעֵתִי
לְפָנֶיךָ אָנִי וּבֵיתִי. כִּפְתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה
עֲבָדְךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ. כִּי בְיוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר

atonement for you, to cleanse you from all your sins, before Adonoy.”

And the priests and the people who were standing in the Temple Courtyard when they heard the glorious and awesome Name [of God] explicitly pronounced from the mouth of the High Priest with holiness and with purity, they bowed, prostrated themselves, offered thanks, and fell upon their faces and said, “Blessed [is His] Name, His glorious Kingdom is forever and ever.”

And he prolonged the intoning of the Name until the worshippers completed [the response]. And, [completing the verse,] said to them: “You will be cleansed.” And [now] with your great goodness arouse Your mercy, and pardon Your faithful servant.

The High Priest then walked to the eastern part of the Temple Courtyard where stood a pair of goats bought with communal funds. They stood next to each other like twins, identical in color and height, ready to atone for the sins of a rebellious daughter [Yisrael]. Two golden lots were mixed, then lifted out of the box, one lot for God, the other for “Azazel.” He shouted aloud “A sin offering for Adonoy.” Those who heard him responded, blessing ‘the Name of God.’ A thread of red wool he tied on the head of the Azazel goat which was placed at the eastern gate from whence it would be sent away.

He completed this service, approached his ox a second time, and made confession.

And this was his confession: I beg of You, Hashem: I have sinned, acted wickedly, and rebelled against You, I and my household, and the sons of Aharon, Your holy people. I beg of You Hashem, atone the sins, iniquities and rebellions, that I have sinned, acted wickedly, and rebelled against You, I and my household, and the sons of Aharon, Your holy people. As it is written in the Torah of Moshe, Your servant, from the mouth of Your glory: “For on this day, He will make atonement for you, to cleanse you, from all your sins, before Adonoy.”

And the priests and the people who were standing in the Temple Courtyard; when they heard the glorious and awesome Name [of God] explicitly pronounced from the mouth of the High Priest, with holiness and with purity, they bowed, prostrated themselves, offered thanks, and fell upon their faces, and said: “Blessed [is His] Name, His glorious Kingdom is forever and ever.”

And he [the High Priest] prolonged the intoning of the Divine Name until the worshippers completed [the response]; and [completing the verse] said to them: “You will be cleansed.” And [now] with Your goodness, arouse Your mercy, and pardon the tribe that serves You.

עֲלִיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי ה':

וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם הָעוֹמְדִים בְּעֹזְרָה. כְּשֶׁהָיוּ שׁוֹמְעִים אֶת הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא מִפִּי יוֹצֵא מִפִּי כְהֵן גָּדוֹל בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָה. הָיוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים וְנוֹפְלִים עַל פְּנֵיהֶם. וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאִף הוּא הִזָּה מִתְפַּנֵּן לְגַמֵּר אֶת הַשֵּׁם כְּנִגְדַּת הַמְּבָרְכִים וְאוֹמֵר לָהֶם תִּטְהָרוּ. וְאַתָּה בְּטוֹבָה גְּדוֹל מְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ וְסוֹלֵחַ לְאִישׁ חֲסִידֶךָ:

צַעַד לַיְלָף לֹו לְמִזְרַח עֹזְרָה. צָמַד שְׁעִירִים שָׁם מֵהוֹן עֵדָה. צְמוּדִים אַחֲוִיִּים שְׁוִים בְּתֵאֵר וּבְקוֹמָה. צָגִים לְכַפֵּר עוֹן בֵּת הַשׁוֹבְבָה. צְהוּב תְּלָשִׁים טָרֵף וְהַעֲלָה מִקְלָפִי. צַנֵּחַ וְהַגְרִיל לְשֵׁם גְּבוּהָ וְלִצְוֶק. צָעֶק בְּקוֹל רֶם לֵה' חֲטָאת. צוֹתְתִיו עָנּוּ לֹו וּבִרְכּוּ אֶת הַשֵּׁם. צָבַע זְהוּרִית קִשְׁר בְּרֵאשׁ הַמִּשְׁתַּלַּח. צָגַתוֹ אִמֵּן נִגְדַּת בֵּית שְׁלוֹחַ:

חזון:

צָלַח וּבֵא אֶצֶל פְּרוֹ שְׁנִית. צַחֵן מִטְהוֹ פְּנֵי צוּר הַתְּנֻדָּה:

וכך הִזָּה אוֹמֵר:

אֲנִי חַטָּאתִי. עֲוִיתִי. פִּשְׁעֵתִי לִפְנֵיךָ. אֲנִי וּבֵיתִי וּבְנֵי אֶהְרֹן עִם קְדוּשָׁתְךָ: אֲנִי בְשֵׁם. כִּפֹּר נָא לְחַטָּאִים וְלַעֲוֹנוֹת וּלְפִשְׁעֵים. שְׁחַטְאִתִּי. וְשַׁעֲוִיתִי. וְשִׁפְשַׁעֲתִי לִפְנֵיךָ. אֲנִי וּבֵיתִי וּבְנֵי אֶהְרֹן עִם קְדוּשָׁתְךָ. כִּפְתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עֲבָדְךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ. כִּי בְיוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי ה':

וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם הָעוֹמְדִים בְּעֹזְרָה. כְּשֶׁהָיוּ שׁוֹמְעִים אֶת הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא מִפִּי יוֹצֵא מִפִּי כְהֵן גָּדוֹל בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָה. הָיוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים וְנוֹפְלִים עַל פְּנֵיהֶם. וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאִף הוּא הִזָּה מִתְפַּנֵּן לְגַמֵּר אֶת הַשֵּׁם כְּנִגְדַּת הַמְּבָרְכִים וְאוֹמֵר לָהֶם תִּטְהָרוּ. וְאַתָּה בְּטוֹבָה גְּדוֹל מְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ וְסוֹלֵחַ לְשִׁבְט מִשְׁרָתְךָ:

He then took a sharp knife and slaughtered the ox in the usual manner. He received the blood in a holy vessel and gave it to a priest who would stir it; thus keeping it liquid-like until the time came to sprinkle it. For if it became too hard to sprinkle, there could be no atonement. He stirred the coals on the outer Altar, scooped up some of the innermost coals with a reddish-gold shovel. The shovel was especially light, of very thin metal, and had an especially long handle. The shovel held three kavim of coals. He was then brought a ladle and a brimming vessel filled with incense. He took two handfuls of incense from the vessel and emptied them into the ladle. He quickly took the shovel of coals in his right hand and the ladle with incense in his left. His footsteps were heard as he walked between the curtains and approached [between] the poles of the Ark. The incense he placed between the poles and caused them to rise in smoke and he left.

From the young boy priest who had been stirring the blood, he now took the vessel of blood. He quickly reentered the Holy of Holies and stood between the “two handles of the Ark.”

He dipped his finger into the blood, and sprinkled the blood, with a count—one upper sprinkling and seven lower ones.

Each time he sprinkled, he counted aloud. One; One and one; One and two; One and three; One and four; One and five; One and six; One and seven.

He hurried to place the vessel on a stand, and slaughtered the goat. He quickly received its blood in a holy vessel, **and** returned to the place of the Ark. He sprinkled the blood [of the goat], in the same manner as with the blood of the ox.

Each time he sprinkled, he counted aloud. One; One and one; One and two; One and three; One and four; One and five; One and six; One and seven.

He swiftly exited, placing it on its stand and took the vessel of ox blood. He ran back and stood outside the curtain

and sprinkled blood before the curtain the same way he had sprinkled the blood in front of the Ark Cover. He then sprinkled the blood of the goat.

He mixed the blood of the ox and goat, sprinkling the mixture upon the Golden Altar seven sprinklings on the surface of the Altar, and four sprinklings on the corners.

He then approached the live goat. The intentional and unintentional sins of the people, he confessed to the Almighty.

קח מאכלת חדה ושחטו פסדר. קבל דם במזרק ונתנו לממרס. קרישתו ימס עד עת הזנה. קפוי פו יהי ותעדר סליחה. קוח לוחשות חת במחפת פרונים. קלה וגלד רך וארוכת יד. קדר לתוכה שלשת קבין גחלים. קרבו לו בנד גדושת דקה. קלט ותפו והריק לתוך בנד. קפיץ מחתה בנמין ובנד בשמאל. קיש צעדיו לפרכות וקרב לבדים. קטרת שם בינימו ועשן ויצא:

רוכה ממרס מנו נטל דם. רצה ונקנס וקם בין שדים:

חזן:

רצוי הזיות טבל והצליף במנן. רום מעלה אחת ומטה שבע:

וכך הזיה מונה:

אחת. אחת ואחת. אחת ושפים. אחת ושלש. אחת וארבע. אחת ותמש. אחת ושלש. אחת ושבע:

רץ והניחו בכף ושחט שעיר. רצה וקבל דמו באגן קדש:

חזן:

רגל ועמד מקום ועוד ארון. רצה הזיות כמעשה דם פר:

וכך הזיה מונה:

אחת. אחת ואחת. אחת ושפים. אחת ושלש. אחת וארבע. אחת ותמש. אחת ושלש. אחת ושבע:

רסט והניחו ודם פר נטל. רגליו הריץ וצג חוץ לבודלת:

חזן:

רקמי פרכת יז כמשפט כפרת. רגש ושנה והנה מדם שעיר:

שכ ובקלם וחטא מזבח סגור. שבע על טהרו ובקרניו ארבע.

חזן:

שקד ובא אצל שעיר הקי. שגיון עם וזדונו יודה לאל:

And this was his confession: I beg of You, Hashem; they have sinned, acted wickedly, rebelled against You— Your people, the House of Yisrael—

I beg of You, Hashem, atone the sins, iniquities, and rebellions that were committed against You, by Your people, the House of Yisrael. As it is written in the Torah of Moshe, Your servant, from the mouth of Your glory:

“For on this day He will make atonement for you, to cleanse you, from all your sins before Adonoy.”

And the priests and the people who were standing in the Temple Courtyard; when they heard the glorious and awesome Name [of God] explicitly pronounced from the mouth of the High Priest, with holiness and with purity, they bowed, prostrated themselves, offered thanks, and fell upon their faces, and said: “Blessed [is His] Name, His glorious kingdom is forever and ever.”

And He [the High Priest] prolonged the intoning of the Divine Name until the worshippers completed [the response]; and [completing the verse] said to them: “You will be cleansed.” And [now] with Your great goodness, arouse Your mercy, and pardon the community of Yeshurun.

He handed the goat to one appointed, to lead it out to the harsh desert. The spiritual blemishes of the people it carried to the desert. He pushed it off the rocky cliff and it tumbled down, breaking its bones like shattered potter's ware. With a sharp knife he cut open the [slaughtered] ox and goat. He removed the sacrificial parts, and intertwined their limbs onto poles; and removed them to a place of burning. He read aloud from the Sefer Torah pertaining to the service of the day, then washed his hands and feet, and took off his (white) garments. For the third time that day, he immersed himself in a mikvah. He then put on the golden garments and again washed his hands and feet. He immediately proceeded to sacrifice his ram, and the ram of the people.

He burned the fats of the sin-offering, and sacrificed the Musaf offering. He dipped his hands and feet in water, then he washed them, he took off the golden garments, immersed himself; and again washed his hands and feet. He put on the white garments and entered the Holy of Holies. The vessels used for the incense offering, he removed from the Holy of Holies; and again washed his hands and feet. He then took off his white garments and placed them away forever. He immersed himself, put on the golden garments, and washed. He offered up the Daily Afternoon Sacrifice, burned the Daily Afternoon Incense, and lit the candles of the Menorah. The Service now completed, he washed his hands and feet. Thus performing for the day, five immersions and ten washings.

וְכַד הָיָה אוֹמֵר:

אָנָּה הַשֵּׁם. חַטָּאוּ. עֲוֹנוֹ. פָּשְׁעוּ לְפָנֶיךָ עַמֶּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל:

אָנָּה בְּשֵׁם. כִּפֹּר נָא. לַחַטָּאִים וְלַעֲוֹנוֹת
וְלַפְשָׁעִים. שְׁחַטְאוּ וְשַׁעְרוּ וְשַׁפְּשְׁעוּ לְפָנֶיךָ
עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. כִּכְתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה
עֲבַדְךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ. כִּי בְיוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר
עַלְיֶכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל חַטֹּאתֵיכֶם לְפָנֶי
ה':

וְהַפְּהִינִים וְהָעַם הָעוֹמְדִים בְּעִזָּרָה. כְּשֶׁהָיוּ
שׁוֹמְעִים אֶת הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא מִפְּרֹשֶׁ
יוֹצֵא מִפִּי כְהֵן גָּדוֹל בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה. הָיוּ
כוֹרְעִים וּמְשַׁתְּחָוִים וּמוֹדִים וְנוֹפְלִים עַל
פְּנֵיהֶם. וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ אִשֵּׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַף הוּא הָיָה מִתְכַּנֵּן לְגַמֵּר אֶת הַשֵּׁם כְּנִגְדֵי
הַמְּבַרְכִים וְאוֹמֵר לָהֶם תִּטְהָרוּ. וְאַתָּה
בְּטוֹבָךָ הַגָּדוֹל מְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ וְסוֹלֵחַ לַעֲדַת
יִשְׂרָאֵל:

שָׁגְרוּ בְיַד אִישׁ עֲתִי לְמַדְבַּר עֵז. שִׁמְצָה כְּתָמִי
זוֹ שְׂאֵת לְגִזְרָה. שֵׁן סֶלַע הִדְפּוֹ וְגִלְגָּל
וְנִרְד. שִׁבְרוּ עֲצָמָיו כְּפִיץ כְּלִי יוֹצֵר. שְׁחִזְזָה
אֶחָז פֶּרֶשׁ וְשַׁעִיר קָרַע. שְׁלַף אֲמוּרִים וּגְוִיּוֹת
קָלַע לְשָׂרָף. שְׂאֵג סִדְרֵי יוֹם קֹדֶשׁ
וּפְשֵׁט. שְׁלֵשׁ וְטָבַל פְּזִים עֵט וְקֹדֶשׁ. תִּכְרַף
וְעַשׂ אֵילֹו וְאֵיל עָם.

תָּרַב חַטָּאת וּמוֹסָפִין הַקָּרִיב כַּחַק. תָּר.
וְקֹדֶשׁ פֶּשֶׁט טָבַל וְקֹדֶשׁ. תִּכְרִיף בְּדִים עֵט
וְנִכְנַס לְדַבֵּיר. תִּכְוֹנַת כְּלִי קִטְרֵת הוֹצִיא
וְקֹדֶשׁ. תִּלְבַּשׁת מִדְּיוֹ הַפְּשִׁיט וְגִבְזוּ
נֶצַח. תִּרְגַּל וְטָבַל חֲרוּצִים עֵט וְקֹדֶשׁ. תִּמְיֵד
הַסְדִּיר וְתִמְרֵר וְנִירוֹת הַעֲלֶה. תִּכְלַע עֲבוֹדוֹת יָד
וְרָגַל קֹדֶשׁ. תִּמְמֵם טְבִילוֹת חֲמֵשׁ וְקֹדֵשִׁים
עֲשֶׂרָה .

The appearance of his face was like the brilliance of a sunrise. With great joy, he put on his own clothes. The perfect ones [Yisrael] accompanied its faithful messenger home. They rejoiced in the news that the red thread had turned white. The Redeemer had been faithful, and enwrapped Himself in a cloak of righteousness. A great joy burst forth, happiness and rejoicing rang out. The clouds above dripped, and showered forth their dew. The furrowed fields brought forth their produce. Thanks was given by those who harvested their crop in peace. Praise was recited by those who carried the sheaves joyously. The lowliest places of the beautiful land rang out with song. God's goodness was told by all who traveled through byways. He was the hope of those who sent him, their faith was not misfounded. Their hope to him was like the coolness of snow on a hot harvest day.

From their filth they were washed, from their offensive dirt they were purified. The complete and perfect ones, from a well—had cleansed their hands. To tell all, that their Purifier [God] is a source of living water. The purifying waters of Yisrael had cleansed them with [His] faithful waters.

With purity and cleanliness, they will be cleaned and purified. They will be renewed, like the renewal of morning; from their stain, they will be polished clean. The praises of the Almighty will be spoken in their throats, on their tongues will be singing, from their mouths will come a new song. They will rejoice, with trembling and will worship with awe. The Holy One of Yisrael, Who sanctifies His holy people. To cheer, to sing, to beat the drum, and beat the cymbal; to sing songs, and to play music. Embraced, with the strength of the glorious Right Hand of God. Supported in unity, filled with righteousness, they will be drawn to enter His gates, with joy. Joy and happiness will be theirs forever. Rejoicing and celebrating in His Name the entire day, together in joy in His Presence.

The splendor of their light will be like the break of dawn. They will lift their voices and sing of the greatness of Him Who is the strength of the world. Fortunate is the people whose lot is thus. Fortunate is the people for whom Adonoy is their God.

And a celebration was made by the High Priest for all his loved ones, after entering the [Holy of Holies] in peace, and leaving peacefully, unharmed.

And this was the prayer of the High Priest on Yom Kippur as he left the Holy of Holies in peace, unharmed:

May it be Your Will Adonoy, our God, and God of our fathers, that this year approaching us and all Your people, the House of Yisrael, be a year in which Your good treasure will be opened for us,

תאר מגמתו כצאת השמש בגבורה. תקף
 ונדן ועטה בגדי הונו. תמה תלנה ציר נאמן
 לבית. תגל בהתפשר השלג אדם
 תולע. תעדה ישע תעטה מעיל
 צדקה. תפיק צהלה תביע דיין
 ונדנה. תלולי רום הרעפיו ורזיף
 טלם. תלמי שדי רוי תת יבולם. תודה נתנו
 אוכפי זרע שלום. תהלה בשרו נושא
 אלות ברנו. תחתיות ארץ צבי זמר
 שמעו. תנו צדקותי תצץ הולכי
 נתיבות. תקנת שולחיו אמון לא
 אקוב. תוחלתם כצנת שלג ביום קציר:

מצואתם רחצו מטנף צהנתם וכו'. שלמים
 תמימים כבר בפיימו זכוכו. להגיד כי
 מטתהרם מקור מים חיים. מקנה ישראל
 מנקם מים נאמנו:

בטהר ובנקיון ינקו ויטהרו. יחדשו כחדשי
 בקרים מכתם יצחקו. רוממות אל יגו
 בגרונם. בלשונם רן בפיימו שיר חדש:
 יגילו ברעד יעבדו ביראה. קדוש ישראל
 מקדש קדושים. לשנו לרנו לתופף
 ולצלצל. ולנצח בנגינות ולהנעים זמר.
 נחבקים בעז ימין רוממה. יחד נתמכים
 במלאה צדק. משוכים לבא שעריו ברנה.
 וישון ושמחה ישיגו נצח:
 ששים וגלים בשמו כל היום. חדים
 בשמחה את פניו:

חזן:

זיו אורם פשחר יבקע. קולם ישאו וירנו
 בגאון צור עולמים. אשרי העם שככה לו.
 אשרי העם שה' אלהיו:

ויום טוב הנה עושה פהו גדול לכל אוהביו
 כשנכנס בשלום ויצא בשלום בלי פגע:

וכה היתה תפלתו של פהו גדול ביום
 הכפרים בצאתו מבית קדש הקדשים
 בשלום בלי פגע:

הי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי
 אבותינו שתהא השנה הזאת הבאה עלינו

a year of plenty, a year of blessing,
a year of good decrees declared by You,
a year of grain, wine and oil,
a year of profit and success,
a year of Your Divine Presence in Your Temple,
a year of economic stability,
a year of good life, in Your presence,
a year of dew and rain, and warmth,
a year of deliciously sweet fruits,
a year of atonement for all our iniquity,
a year in which our food and drink will be blessed,
a year of [prosperity in] business,
a year of attending our Holy Temple,
a year of abundance, a year of delight,
a year in which our offspring and the fruit of our land will be blessed,
a year in which our going and coming will be blessed,
a year in which our community will be delivered,
a year in which Your mercy will be aroused upon us,
a year of peace and tranquility,
a year in which You lead us upright to our land,
a year in which no woman will suffer a miscarriage,
a year in which You bring us [all] joyfully to our land,
a year in which Your people Yisrael will not be in need of one another's [help], nor the help of any other people, for You will bless the work of their hands.
And for the people of Sharon, he would pray:
May it be Your will, Adonoy, our God, and God of our fathers, that their homes shall not become their graves.
How truly glorious was the High Priest as he left the Holy of Holies, peacefully, unharmed.
As the canopy of the heavens stretched out on high, was the appearance of the High Priest.
As the glitter of light emanating from the brilliance of the Chayos, was the appearance of the High Priest.
As the beautiful [blue] thread in the fringes of the four corners of a garment, was the appearance of the High Priest.
As the rainbow in the clouds, was the appearance of the High Priest.
As the garment of majestic splendor with which the Creator attired His creatures, was the appearance of the High Priest.
As a rose planted in a beautiful garden, was the appearance of the High Priest.
As a crown set upon a king's forehead, was the appearance of the High Priest.
As the grace reflected in the face of a groom, was the appearance of the High Priest.
As the purity of the pure mitre, was the appearance of the High Priest.

ועל כל עמך בית ישראל.
שנת אוצרך הטוב תפתח לנו.
שנת אסם.
שנת ברכה.
שנת גזרות טובות מלפניך.
שנת דגן תירוש ויצהר.
שנת הרנחה והצלחה וקמים.
שנת ועוד בית מקדשך.
שנת זול.
שנת חיים טובים מלפניך.
שנה טלילה וגשומה אם שחונה.
שנת ומתיקו מגדים את תנובתם.
שנת פפרה על כל עונותינו.
שנת להמנו ומימינו תברך.
שנת משא ומתן.
שנת נבוא לבית מקדשנו.
שנת שבוע. שנת ענג.
שנת פרי בטננו ופרי אדמתנו תברך.
שנת צאתנו ובאנו תברך.
שנת קהלנו תושיע.
שנת רחמיך יכמרו עלינו.
שנת שלום ושלחה.
שנה שתולכנו קוממיות לארצנו.
שנה שלא תפיל אשה את פרי בטנה.
שנה שתעלנו שמחים לארצנו.
שנה שלא יצטרכו עמך בית ישראל זה לזה ולא לעם אחר בתתך ברכה במעשה ידיהם:
ועל אנשי השרון הנה אומר. יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שלא יעשו בתיהם קבריהם:
אמת מה נהדר הנה כהן גדול בצאתו מבית קדשי הקדשים בשלום בלי פגע:
באהל הנפתח בדרים מעלה.
מראה כהן:
בברקים היוצאים מזיו החיות.
מראה כהן:
בגדל גדילים בארבע קצוות.
מראה כהן:
בדמות הקשת בתוך הענן.
מראה כהן:
בהוד אשר הלביש צור ליצורים.
מראה כהן:
בנרד הנתון בתוך גנת חמד.
מראה כהן:
בזר הנתון על מצח מלך.
מראה כהן:
בחסד הנתון על פני חתן.

As he [Moshe] who was concealed, pleading before God,
was the appearance of the High Priest.

As the bright star shining in the east, was the appearance
of the High Priest.

5. "Seder HaAvodah" by Ishay Ribbo:

He entered the place where he entered,
And stood in the place where he stood.
He washed his hands and feet,
Immersed, rose, and dried himself.
He came from the place where he came,
And walked to the place where he walked.
He removed his weekday clothes,
And wore white garments.

And so he would say:
Please, God, forgive the sins, iniquities, and
transgressions,
That I have sinned before You, I and my household.
And if a person could remember
All the faults, all the deficiencies,
All the transgressions, all the sins,
Surely he would count:
One, one and one,
One and two,
One and three,
One and four,
One and five.
Surely he would despair,
For he could not bear
The bitter taste of sin,
The shame, the missed opportunities, the loss.

And the priests and the people standing in the courtyard,
When they heard the explicit name of God
Emanating from the mouth of the High Priest,
They would bow, prostrate themselves, and fall on their
faces,
Blessed be the name of His glorious kingdom forever and
ever.

He stepped to the place where he stepped,
His face to the Holy of Holies, his back to the sanctuary,
Without fault, his words and deeds were equal.
He came from the place where he came,
And walked to the place where he walked.
He removed the white garments,
And wore golden garments.

מְרָאָה כִּהֵן:
כְּטֵהר הַנִּתָּוֶן בְּצִנְיָף טָהוֹר.
מְרָאָה כִּהֵן:
כִּיּוֹשֵׁב בְּסִתְר לַחֲלוֹת פְּנֵי מְלֶךְ.
מְרָאָה כִּהֵן:
כְּכּוֹכֵב הַנִּגָּה בְּגִבּוֹל מִזְרָח.
מְרָאָה כִּהֵן:

5. מילים של "סדר העבודה" / ישי ריבו

נִכְנַס לְמִקְוָם שְׁנִכְנַס
וְעָמַד בְּמִקְוָם שְׁעָמַד
רָחַץ יָדָיו רְגָלָיו
טָבַל עָלָה וְנִסְתַּפַּג
בָּא מִמִּקְוָם שֶׁהוּא בָּא
וְהֵלֵךְ לְמִקְוָם שֶׁהֵלֵךְ
פָּשַׁט בְּגָדֵי הַחַל
לְבַשׁ בְּגָדֵי לְבָן
וְכַךְ הָיָה אוֹמֵר
אֲנִי ה', כִּפְר לַחַטָּאִים לְעוֹנוֹת וּלְפִשְׁעִים
שֶׁחָטָאתִי לְפָנֶיךָ אֲנִי וּבֵיתִי
וְאִם אָדָם הָיָה יָכוֹל לִזְכֹּר
אֶת הַפְּגָמִים אֶת הַחֲסָרוֹנוֹת
אֶת כָּל הַפִּשְׁעִים אֶת כָּל הָעוֹנוֹת
בְּטַח כִּי הָיָה מוֹנֵה
אֶחָת אֶחָת וְאֶחָת
אֶחָת וּשְׁתַּיִם
אֶחָת וְשָׁלֹשׁ
אֶחָת וְאַרְבַּע
אֶחָת וְחֲמֵשׁ
יֵשֶׁר הָיָה מִתִּיאֵשׁ
כִּי לֹא יָכוֹל הָיָה לִשְׂאת
אֶת טַעַם מְרִירוֹת, הַחֲטָא
אֶת הַבוּשָׁה, אֶת הַפְּסוּס, אֶת הַהֶפְסֵד
וְהַלְהָנִים וְהַעֵם הַעוֹמְדִים בְּעֶזְרָה
כְּשֶׁהָיוּ שׁוֹמְעִים אֶת שֵׁם ה' הַמְּפֹרָשׁ
יוֹצֵא מִפִּי כֹהֵן גָּדוֹל
הָיוּ כּוֹרְעִים מִשְׁתַּחֲוִיִּים וְנוֹפְלִים עַל פְּנֵיהֶם
בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלִכּוּת לְעוֹלָם וָעֶד

פָּסַע לְמִקְוָם שְׁפָסַע
כְּנִי לְקֹדֶשׁ אַחֲרָיו לְהִיכַל
לֹא רָבַב הָיוּ שׁוֹיִם פִּיּוֹ וּמַעֲשָׂיו
בָּא מִמִּקְוָם שֶׁהוּא בָּא
וְהֵלֵךְ לְמִקְוָם שֶׁהֵלֵךְ
פָּשַׁט בְּגָדֵי לְבָן
לְבַשׁ בְּגָדֵי זָהָב

And so he would say:
Please, God, forgive the sins, iniquities, and
transgressions,
That I have sinned before You, I and my household.
And if a person could remember
All the kindnesses, all the goodness,
All the mercies, all the salvations,

Surely he would count:
One, one and one,
One and two,
One in a thousand, thousands of thousands, and ten
thousand ten thousands,
The miracles, the wonders,
That You have done for us,
Days and nights.

And the priests and the people standing in the courtyard,
When they heard the explicit name of God
Emanating from the mouth of the High Priest,
They would bow, prostrate themselves, and fall on their
faces,
Blessed be the name of His glorious kingdom forever and
ever.

He exited from the place where he exited,
And trembled in the place where he stood.
He removed the golden garments,
And wore his own clothes.
And all the people and the priests
Would accompany him to his home,
And it was a joyful day for his loved ones,
For all the congregation of Israel was forgiven.
Happy is the people that has such a portion,
Happy is the people whose God is the Lord.

Like a tent stretched above in the heavenly realms—the
appearance of the priest.
Like flashes of lightning from the radiance of the living
beings—the appearance of the priest.
Like the image of a rainbow within the cloud—the
appearance of the priest.
Like grace bestowed upon the face of a groom—the
appearance of the priest.

And the priests and the people standing in the courtyard,
When they heard the explicit name of God
Emanating from the mouth of the High Priest,
They would bow, prostrate themselves, and fall on their
faces,
Blessed be the name of His glorious kingdom forever and
ever.

יְקַח ה' אֹמֶר
אָנָּה ה'. כִּפּוּר לַחַטָּאִים לְעוֹנוֹת וּלְפִשְׁעִים
שְׁחַטְאֵתִי לְפָנֶיךָ אֲנִי וּבֵיתִי
וְאִם אָדָם ה' יָכוֹל לִזְכֹּר
אֶת הַחַסְדִּים אֶת הַטּוֹבוֹת
אֶת כָּל הַרַחֲמִים אֶת כָּל הַיְשׁוּעוֹת

בְּטַח כָּךְ ה' מוֹנֶה
אֶחָד אֶחָד וְאֶחָד וּשְׁתַּיִם
אֶחָד מֵאָלֶף אֶלְפֵי אֶלְפִים וְרַב רַבֵּי רַבּוֹת
נְסִים נִפְלְאוֹת
שְׁעִשִׁית עִמּוֹ
יָמִים כְּלִילוֹת

וְהַלְהָנִים וְהַעֵם הַעוֹמְדִים בְּעֶזְרָה
כְּשֶׁהָיוּ שׁוֹמְעִים אֶת שֵׁם ה' הַמְּפָרֵשׁ
יֵצֵא מִפִּי כֹהֵן גָּדוֹל
הָיוּ כּוֹרְעִים מִשְׁתַּחֲוִים וְנוֹפְלִים עַל פְּנֵיהֶם
בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוֹת לְעוֹלָם וָעֶד

יֵצֵא מִמְקוֹם שְׂיָצָא
וְרָעַד בְּמִקְוֹם שְׁעָמַד
פָּשַׁט בְּגָדֵי זָהָב
לְבַשׁ בְּגָדֵי עֶצֶמוֹ
וְכָל הַעֵם וְהַלְהָנִים
הָיוּ מְלִיִּים אוֹתוֹ לְבֵיתוֹ
וַיּוֹם טוֹב לְאוֹהֲבָיו
כִּי נִסְלַח לְכָל עַדְתֵּי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר־י הַעֵם שִׁכָּחָה לוֹ
אֲשֶׁר־י הַעֵם שָׁה' אֱלֹקָיו

כְּאֵהֶל הַנִּמְתַּח בְּדַרְי מַעֲלָה- מֵרָאה כֹהֵן
כְּבָרְקִים הַיֵּצְאִים מִזִּיּוֹ הַחַיּוֹת- מֵרָאה כֹהֵן
כְּדָמוֹת הַקִּשְׁת בְּתוֹךְ הָעֲנָן- מֵרָאה כֹהֵן
כַּחֲסֵד הַנִּיתָן עַל פְּנֵי חַתָּן- מֵרָאה כֹהֵן

וְהַלְהָנִים וְהַעֵם הַעוֹמְדִים בְּעֶזְרָה
כְּשֶׁהָיוּ שׁוֹמְעִים אֶת שֵׁם ה' הַמְּפָרֵשׁ
יֵצֵא מִפִּי כֹהֵן גָּדוֹל
הָיוּ כּוֹרְעִים מִשְׁתַּחֲוִים וְנוֹפְלִים עַל פְּנֵיהֶם
בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוֹת לְעוֹלָם וָעֶד